

Sub fantasme înflorite...

Camelia Ardelean

Sub fantasme înflorite într-un falnic univers,
Am țesut, din nestemate, o atavică Lactee,
Cu apusuri erodate de un astru nou, imers -
Un șirag de lampaioane pe-o cromatică alee.

Printre ploi înmiresmate, am plantat vechi rugăciuni,
Le-am hrănit cu aforisme recoltate dintre file,
Între visele-mi de humă-mpovărate de tăciuni,
Ridicat-am o cetate din cerințe infantile.

(Când tăcerea ți-e prinosul pentru zei abrutizați,
Nu au cum să-mbobocească iarăși mugurii speranței,
Nu putem, cu veșnicia, să redevenim confrăți,
Suntem, în continuare, victimele aroganței!)

Sub fantasme înflorite, necuprinsul mi-e amic,
Îmi pătrunde, prin tenebre, o felie de lumină,
Ca o aceră, pe aripi, universul îmi ridic,
Degustând, cu lăcomie, porția de-adrenalină...